



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **nezl. V. N.**, zastoupený zákonnou zástupkyní V. M., zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o povolení přechodného pobytu podané dne 25.11.2010, vedené pod sp.zn. OAM-381/PP-2011,

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu podané dne 25.11.2010 a vedené žalovaným pod sp. zn. OAM-381/PP-2011, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.640,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobce se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 30.11.2011 domáhal toho, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu ze dne 25.11.2011 (správně 25.11.2010), vedené u žalovaného pod sp.zn. OAM-381/PP-2011 s tím, že předmětná žádost byla řádně doplněna o všechny zákonem předpokládané náležitosti a ve věci nebylo rozhodnuto ve lhůtě stanovené zákonem a ani poté co uplatnil dne 13.10.2011 návrh na opatření proti nečinnosti, na kterou rovněž nebylo reagováno.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 4.1.2012 k podané žalobě uvedl, že popírá oprávněnost podané žaloby, neboť ve věci konal nezbytné úkony a v současné době je řízení přerušeno, takže lhůty pro rozhodnutí neběží a nejde o nečinnost. Žádost byla podána 25.11.2010 za účelem sdílení společné domácnosti s občanem EU, k žádosti byly připojeny

většinou jen kopie požadovaných dokladů s tím, že zbylé doloží obratem. Výzvou k odstranění nedostatků ze dne 2.12.2010 byl žalobce požádán o doložení chybějících dokladů do 20 dnů od doručení, na tuto reagoval zástupce žalobce přípisem ze dne 27.12.2010, došlým úřadu spolu s doklady 6.1.2011, nikoli však všemi v originále. Na další výzvu ze dne 14.2.2011, doručenou dne 22.2.2011 byly požadované doklady doloženy dne 4.3.2011. Součástí spisu jsou výstupy provedených lustrací a protokoly o výsledcích matky žalobce a jejího manžela, občana ČR ze dne 24.1.2011 a dne 12.4.2011. Poté správní orgán vyrozuměl právního zástupce žalobce o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Toto právo využil zástupce 21.4.2011 a dne 3.5.2011 bylo podáno vyjádření k podkladům. Usnesením ze dne 19.12.2011 rozhodl správní orgán o přerušení řízení do doby pravomocného rozhodnutí ve věci správního řízení o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU, jenž je vedeno s matkou žalobce. Toto řízení je předběžnou otázkou, která má vliv na rozhodnutí ve věci, protože účelem je společné soužití s manželem matky žalobce panem D..

Dne 14.12.2011 vydala k návrhu žalobce na opatření proti nečinnosti Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců opatření a přikázala žalovanému vydat rozhodnutí o žádosti do 30 dnů. Toto opatření bude v nejbližší době účastníkům doručeno. Žalovaný má proto za to, že nebyl nečinný, k délce přispěl i žalobce, když nebyly předkládány všechny podklady ve stanovené lhůtě. Konečné rozhodnutí bude přijato až po rozhodnutí o žádosti matky žalobce. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta.

Při ústním jednání konaném dne 5.4.2012 bylo oběma stranami stvrzeno, že rozhodnutí ve věci vydáno nebylo. Soud předeslal, že stran matky nezl. žalobce i druhého syna probíhá u soudu řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného pod sp.zn. 6A 363/2011 a 11A 358/2011.

Zástupce žalobce poukázal na to, že důvod uvedený v rozhodnutí o přerušení řízení nemůže být důvodem relevantním, protože se nezletilé děti slučují s manželem matky a není rozhodnou otázkou, jak bude o matce rozhodnuto. Žalovaný pak minimálně od 3.5.2011, od kdy nebyly prováděny žádné další úkony, byl nečinný a proto byla podána žaloba.

Žalovaný setrval na vyjádření k žalobě a oponoval závěru žalobce, že pro přerušení řízení není relevantní rozhodnutí o povolení k pobytu matce s tím, že je zřejmé, že mostem pro povolení pobytu nezletilých dětí je matka, jako manželka občana EU, děti žijí ve společné domácnosti jako děti matky. Za spekulativní označil tvrzení o nečinnosti ve věci matky a poukázal na to, že nevyužil žalobce odvolání proti přerušení řízení..

Zástupce žalobce tomu oponoval. Nejde o spekulaci, když tvrdí, že úřad je nečinný i v případě matky, protože 14.12.2011 bylo vydáno opatření proti nečinnosti i v případě matky, jemu doručeno až 13.1.2012. K poukazu žalovaného, že odvolání proti usnesení o přerušení nepodal, uvedl, že vzhledem k lhůtám 4-5měsíců, v nichž je o odvolání rozhodováno, považoval takový úkon za nadbytečný; předpokládal, že do té doby bude o žalobě rozhodnuto.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zda žaloba je věcně projednatelná, tj. zda je dostatečně určitá a obsahuje dostatečně konkrétní údaje.

Podle § 80 odst. 3 soudního řádu správního žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

a) označení věci, v níž se žalobce ochrany proti nečinnosti domáhá,

- b) vyličení rozhodujících skutečností,
- c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
- d) návrh výroku rozsudku.

Pokud jde o písm. a), považuje soud za dostačenou specifikaci, pokud žalobce v žalobě uvádí, že se jedná o řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu, vedené pod č.j. OAM-381/PP-2011(skutečnost nesprávného data podání je tak bez vlivu) u žalovaného. Ostatně ani žalovaný neměl žádné pochybnosti, které věci se žaloba týká, a tuto náležitost je tak třeba mít za splněnou.

Pokud jde o písm. c), žalobce se žádných důkazů nedovolával, proto nelze o splnění nebo nesplnění této náležitosti vůbec hovořit (k žalobě byla doložena kopie žádosti, resp. úvodního dopisu k žádosti, která je na formuláři, i návrhu na opatření proti nečinnosti).

Pokud jde o písm. d), má soud za to, že žalobce dostatečným způsobem návrh rozsudku uvedl (žalovaný ostatně ani opak v tomto směru netvrdil).

Spor může vyvstat ohledně náležitosti uvedené pod písm. b). I v případě této náležitosti má soud za to, že ji podaná žaloba splňuje. Žalobce totiž v žalobě uvádí, jakou žádost podal, kterému orgánu ji podal, kdy se tak stalo a že o ní dosud nebylo rozhodnuto, s tím, že dle jeho názoru mělo být o žádosti rozhodnuto ve lhůtě 60 dnů. Uvádí, že byly doloženy všechny požadované náležitosti a řízení trvá víc než rok. Rovněž je uvedeno, i kdy uplatnil opatření proti nečinnosti, s tím, že na ně nebylo reagováno do podání žaloby. Takové vyličení považuje soud za dostatečné.

Nemůže být ovšem na druhé straně sporu o tom, že by bylo v daném případě vhodnější, kdyby byla žaloba formulována podrobněji, zejména jestliže nečinnost úřadu netrvá po celou dobu od podání žádosti. Jak vyplynulo z předloženého spisu a při ústním jednání před soudem, pro posouzení věci bylo nutno zjistit a ověřit ještě další údaje, které žaloba neobsahovala a které musely být žalobci známy (např. že od podání žádosti až do 3.5.2011, kdy bylo doručeno vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, v řízení úřad úkony činil. Uvedení takových údajů je v zájmu žalobce, přispívá tím k rychlosti a hospodárnosti řízení, na druhou stranu ohledně včasnosti podání musí soud odpovídající údaje ověřit i sám.

Soud proto shledal žalobu projednatelnou i v té podobě, jak byla podána. Je totiž třeba vzít do úvahy, že v řízení o ochraně před nečinností správního orgánu správní soud sám zjišťuje skutkový stav a rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozsudku. Jedná se tedy ve své podstatě o řízení nalézací. Oproti řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se tak jedná o významný rozdíl, neboť v tomto typu řízení soud (mimo jiné) „pouze“ přezkoumává, zda skutkový stav zjištěný správními orgány byl zjištěn způsobem odpovídajícím zákonu a poskytuje dodatečnou oporu pro rozhodnutí. Zjišťování skutkového stavu soudem v tomto typu řízení je tak do značné míry omezeno (a to i zákonem). Tomuto rozdílu ostatně odpovídá i zákonná formulace náležitostí jednotlivých typů žalob. Zatímco žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. obsahovat „žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné“, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti postačuje, pokud žaloba obsahuje podle § 80 odst. 3 písm. b) s. ř. s. vyličení rozhodujících skutečností.

Soud proto přistoupil k meritornímu projednání žaloby a dospěl k následujícím závěrům:

Ze správního spisu v této věci vyplynulo, že dne 25.11.2010 byla orgánu cizinecké policie tehdy věcně a místně příslušnému doručena poštou žádost o povolení k přechodnému pobytu s tím, že žadatel je rodinným příslušníkem občana EU. Zákonnou zástupkyní nezl. žadatele (žalobce) byla jeho matka. Z kopií připojených dokladů a z provedené lustrace osob z 30.11.2010 vyplynulo, že matka se provdala za občana ČR pana D. dne 12.2.2009, řízení ve věci pak probíhalo postupem, jak uvádí žalovaný ve vyjádření k žalobě. Zástupce žalobce se seznámil s obsahem podkladů a dne 3.5.2011 bylo doručeno žalovanému jeho vyjádření, které je společným vyjádřením ke všem souběžně probíhajícím řízením ve věci matky i obou nezl. synů. Dne 19. 12.2011 bylo rozhodnuto o přerušení řízení ve věci žalobce, jak shora uvedeno.

Ve spise je dále stejnopis rozhodnutí o opatření proti nečinnosti ze dne 14.12.2011, jímž bylo žalovanému přikázáno ve věci rozhodnout do 30 dnů od doručení tohoto opatření.

Soudu je z úřední činnosti známo, že pod sp.zn. 6A 353/2011 je vedeno u tohoto soudu řízení o žalobě matky žalobce na ochranu proti nečinnosti žalovaného, zahájené žalobou podanou dne 30.11.2011. Z vyjádření žalovaného k této žalobě vyplývá, že po ukončení úkonů ve věci proběhlo rovněž 21.4.2011 seznámení s podklady. Správní orgán obdržel vyjádření ohledně zařazení matky žalobce v evidenci nežádoucích osob. K tomu soud doplňuje, že jde o vyjádření zástupce žalobce z 3.5.2011 k podkladům pro rozhodnutí, v němž poukazoval na nesprávné zařazení matky žalobce do této evidence s odkazem na soudní judikaturu a rovněž na to, že doba, po kterou nelze umožnit vstup na území již uplynula. Z uvedeného vyjádření stran žaloby matky dále plyne, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 14.12.2011 rovněž rozhodla o opatření proti nečinnosti. Žalovaný pak požádal o provedení pobytové kontroly a vyzval následně matku žalobce i manžela k odstranění vad žádosti (25.1.2012).

Z uvedených podkladů vyplývá, že v dané věci bylo v řízení postupováno v souladu se zákonem (i když nebyla dodržena lhůta pro vydání rozhodnutí) až do 3.5.2011, neboť průběžně byly činy úkony směřující k vydání rozhodnutí a toto řízení bylo vedeno souběžně s řízením o žádosti o povolení k přechodnému pobytu matky nezl. žalobce i jeho bratra. Po podání žádosti ani po seznámení s podklady pro rozhodnutí a podaném vyjádření zástupcem žalobce dne 3.5.2011 nebyl shledán důvod pro přerušení tohoto řízení o žádosti žalobce, z důvodu následně uvedeného, a to nutnosti předběžného posouzení žádosti matky. I v tomto řízení pak nadřízeným orgánem byla shledána nečinnost žalovaného dne 14.12.2011. Žalovaný ve věci nevydal rozhodnutí po datu 3.5.2011, kdy ukončil shromažďování podkladů, ani žádný další úkon nečinil až do podání žaloby 30.11.2011 a řízení přerušil až 19.12.2011, ač bylo již 14.12.2011 vydáno opatření proti nečinnosti a uloženo mu vydat rozhodnutí do 30 dnů. Soud se proto neztotožnil s obranou žalovaného, že nebyl ve věci nečinný, když od května 2011 do prosince téhož roku (tj. po cca 6 měsících) a až po podání návrhu na ochranu proti nečinnosti nadřízenému orgánu (rovněž po doručení této žaloby dne 13.12.2011) řízení přerušil usnesením ze dne 19.12.2011. Žalovaný pak toto usnesení o přerušení řízení vydal poté, co nadřízeným orgánem mu bylo uloženo ve věci rozhodnutí vydat ve lhůtě 30 dnů. Žaloba byla podána po uplynutí lhůty předpokládané k vydání takového opatření. Ze spisu ani nelze seznat, že by žalovaný informoval žadatele o důvodech bránících rozhodnutí ve věci.

S ohledem na uvedené časové údaje soud proto nedospěl k závěru, že by byla žaloba podána bezdůvodně, neboť ve věci nebyly po shora uvedenou dobu konány žádné další úkony a bylo lze očekávat, že po vyjádření k podkladům pro rozhodnutí ve věci bude rozhodnuto.

Soud souhlasí s žalovaným, že povolení k přechodnému pobytu nezl. žalobce je nutno vázat na povolení k přechodnému pobytu jeho matky, pakliže důvodem pro toto povolení má být společné soužití s manželem matky, který je občanem ČR, nikoli však otcem nezl. žalobce. Argumentace zástupce žalobce, že jde o sloučení s manželem matky, a povolení přechodného pobytu matce není relevantní, se soudu jeví (až na výjimky) jako nepřipadné. V řízení o povolení přechodného pobytu z důvodu příslušníka rodiny k občanu České republiky (resp. Evropské unie) je, v případě současně podaných žádostí matkou, manželkou takového občana, a jejích dětí, předmětem zjištění a posouzení správních orgánů především zjištění fakticity manželství uzavřeného matkou, která své děti do takto zakládané domácnosti přivádí. Je proto na úvaze správního orgánu, zda shledá důvod pro přerušení řízení stran nezl. dětí a řízení přeruší či nikoli, popř. vede řízení souběžně, nebo věci spojí ke společnému řízení. S žalovaným lze souhlasit, že po dobu, kdy je řízení přerušeno, lhůty pro rozhodnutí neběží a není tak nečinný. Nelze však žalovanému přisvědčit v případě, kdy k přerušení řízení přistoupí až 6 měsíců, ač zde skutečnost, v níž tento důvod shledá, byla od počátku řízení, nadto až poté, co je dlouhodobě nečinný a kdy je mu jeho nadřízeným orgánem stanovena lhůta k rozhodnutí a nečinnost v jeho postupu shledána. V době vydání rozhodnutí o opatření proti nečinnosti ze dne 14.12.2011 ani nadřízený orgán neshledal důvody bránící vydání rozhodnutí ve věci a ve lhůtě, kterou sám stanovil (nadto po podání žaloby). V projednávané věci bylo řízení o žádosti matky a nezl. žalobce zahájeno současně podanými žádostmi u téhož správního orgánu a vedeno souběžně, z usnesení o přerušení řízení také nevyplývá žádná konkrétní skutečnost, která vyvstala v prosinci 2011 a zavdala by snad důvod k následně rozdílnému postupu.

Soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný byl v řízení o žádosti žalobce od května 2011 nečinný a tato nečinnost trvá, když do doby rozhodování soudu o žalobě usnesením vydaným dne 19.12.2011 formálně toliko přerušil vedené řízení. Skutečnost, že v době soudního jednání bylo řízení již přerušeno, nemůže předcházející nečinnost a důvodnost podané žaloby zvrátit. Opačný výklad by v takovém případě představoval návod k účelovému postupu správních úřadů a je proto nutno dovodit, že nečinnost trvá, když rozhodnutí ve věci vydáno ke dni rozhodnutí soudu o žalobě, i přes opatření proti nečinnosti nadřízeným orgánem, nebylo. Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil přiměřenou lhůtu, aby žalovaný mohl vyhodnotit podklady k žádosti a rozhodnutí vydat.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 3 úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci, sepsání žaloby a ústní jednání před soudem), a 3 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 7.200,- Kč. K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty ve výši 20 %, jíž je žalobcův advokát plátcem, ve výši 1.440 Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 10.640 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. dubna 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu